

ПРЕДГОВОР

Прошло је дванаест година од објављивања првог и осам година од појаве другог издања моје књиге *Неуроза као изазов* (у издању „Медицинске књиге“, Београд-Загреб, 1984. и 1988. године). Оба пута ово дело, плод моје дугогодишње психијатријске и психотерапеутске праксе, благонаклоно је оцењено од стручне критике и читалачког света, релативно брзо, у оба издања, књига је распродата. У међувремену, психоаналитичка и аналитички оријентисана психотерапија знатно је напредовала, како у теорији, тако и у пракси. Па, мада сам се, већ после првог, а нарочито после другог издања књиге *Неуроза као изазов*, окренуо другим пословима и дужностима, љубав према моме првобитном позиву (психијатра и психотерапеута) враћала ме је увек наново њему, бавећи се, повремено, како праћењем теоријских достигнућа у аналитичкој психотерапији, тако и психотерапеутском праксом. Исход оваквог мог бављења психотерапијом (а у њој првенствено неурозама, мада не само њима), били су нови чланци посвећени „Теорији и пракси психотерапије“, као и чланци који спадају у „Примену психотерапеутског учења на свакодневни живот“ – оба су наслови прва два поглавља у првом и другом издању књиге *Неуроза као изазов*.

Док сам прво поглавље – „Теорија и пракса психотерапије“ – проширио с три нова чланка, под насловом: „Допринос К. Г. Јунга етиологији психоза“, „Границе и домет динамичке психотерапије у лечењу психосоматског болесника“ и „Испољавање и смисао хистерије“, у другом поглављу књиге *Неуроза као изазов* – „Примена психоте-

рапеутских учења на свакодневни живот” – додао сам, такође, три nova (делимично до сада необјављивана) чланка, и то: „Љубавни трансфер или љубав”, „Брачни проблеми психотерапеута” и „Креативни конфликт”. Треће поглавље у књизи, под насловом „Велики лекари-психотерапеути”, у коме сам се чланцима опширније бавио средњовековним и ренесансним филозофом и лекаром, Парацелзусом, као и личностима (и њиховим међусобним односом) двојице, међу највећим, психијатрима и психолозима у 20. веку, Сигмундом Фројдом и Карлом Густавом Јунгом – нисам мењао, нити допуњавао, уверен да је наклоност за ове оригиналне ствараоце, међу људима разних струка, трајна.

Претпостављајући да је занимање за ову моју књигу и даље присутно, пре свега међу мојим колегама психијатрима, психолозима, психотерапеутима (свих праваца), а онда и међу социолозима и антрополозима, не искључујући ни заинтересоване шире образоване теологе, предложио сам штампање трећег проширеног издања књиге *Неуроza као изазов*.

Верујем да ће ово проширено издање књиге *Неуроza као изазов*, без обзира на оне делове у књизи у којима се служим стручном терминологијом аналитичких психотерапеута, наћи одзив и међу нашим образованим светом других позива (као што је то до сада био случај и са мојим другим књигама), јер питања или и загонетке које треба решавати, као што су: нарцизам, љубомора, страх, агресија, болест, љубав, креативност и други слични проблеми, без сумње занимају, али и обузимају, сваког човека који дубље мисли и осећа.

Београд, април 1996.

Владета Јеротић